
Fra: Jens Martin Alsbirk [jenma@vestas.com]
Sendt: 30. marts 2012 16:39
Til: Strategi2012
Emne: RE: Offentlig høring om udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Opfølgingsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Hej Eva, tak for tilsendte.

Det er lidt svært at se på udkastet, at jeg har deltaget i møderne!

I relation til afsnittet om Grøn Vækst synes jeg godt man kunne skrive noget om relevansen af inddragelse af den danske ressourcebase, herunder inden for sektorer hvor Danmark har unikke kompetencer (vind, fjernvarme, vandresourceforvaltning, energieffektivitet mv.)

Man kunne også tilføje

Det vil vi i højere grad gøre gennem multi-laterale initiativer, såsom FN Generalsekretærs energi-initiativ (SE4All) og gennem bilaterale programmer, der fokuserer på naturresourceforvaltning og grøn energi.

Mvh Jens

Yours sincerely / Med venlig hilsen

Jens Alsbirk
Director
Group Government Relations

Vestas Wind Systems A/S
T +45 9730 8039
M +45 2228 9359
jenma@vestas.com
<http://www.vestas.com>

Vestas

Company reg. name: Vestas Wind Systems A/S
This e-mail is subject to our e-mail disclaimer statement.
Please refer to www.vestas.com/legal/notice
If you have received this e-mail in error please contact the sender.

From: Strategi2012 [mailto:strategi2012@um.dk]
Sent: 30. marts 2012 16:09
Subject: Offentlig høring om udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Offentlig høring om udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Udenrigsministeriet anmoder om eventuelle bemærkninger til vedhæftede udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde. Bemærkninger bedes sendt pr. email til: strategi2012@um.dk senest den 22. april 2012.

Vedhæftet er:

- Høringsbrev
- Udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Venlig hilsen

Eva Grambye

Souschef

Kontoret for Humanitær Bistand, Udviklingspolitik og Civilsamfund

Udenrigsministeriet

Kommentar til *Retten til et bedre liv – udkast til strategi for Danmarks udviklingssamarbejde.*

**Fra: Jens Byskov, DBL-Centre for Health Research and Development, Københavns
Universitet.**

20.04.2012

RETTIGHEDER, UDVIKLING OG SUNDHED

Fokus er på fattigdom, rettigheder og vækst. Et af fattigdommens mange ansigter er lav sundhedstilstand og større sygdomshyppighed. Udviklingens mål er bedre livskvalitet, som også forudsætter bedre sundhed. Effekt på sundhed af de hovedsagelig multilaterale indsatser kan være vanskelig at påvise. Forståelige indsatsers og påviselige effekter på befolkningsniveau vil være vigtige for at sikre partnerskaber i modtagerlande samt den folkelig opbakning i Danmark til udviklingssamarbejdet.

Sundhedsindsats er ikke alene om at skabe sundhed. Strategien henviser stærkt til FN målene, som vidtgående måler fattigdomsbekæmpelse gennem sundhedsindikatorer. Sundhedssektoren kan være en vigtig partner indenfor alle fire strategiske prioriteringer som følger:

- Sundhedsrelaterede menneskerettigheder støttes gennem vel organiserede sundhedssystemer.
- Grøn vækst omfatter satsning på et sundt miljø, som også støtter sundhed hos mennesker. Det kan bl.a. sikres gennem konsekvensanalyser for sundhed for at kunne optimere projekternes sundhedseffekt.
- Satsning på sociale fremskridt vil også omfatte folkelig involvering og deres bidrag til sikring af tilgængelighed og effekt af sundhedsydelser.
- Sikring mod sundhedsrisici i særligt skrøbelige samfund er særligt vigtig som bidrage til beskyttelse og er tillids samt stabilitetsskabende.

Sundhedssystemer kan være nyttig at inkludere mere direkte i strategien på grund af sammenhængen mellem mål for sundhed og udvikling, sundhedssystemers involvering af andre sektorer samt både ydere og brugere og som særlig relevant for praksis af en inkluderende og demokratisk og langvarig styrkelse af rettigheder indenfor til enhver tid tilgængelige resurser. Fornyelse og fremdrift ved sådan fokusering sikres i første omgang bedst ved en bilateral koordineret indsats i de enkelte lande og deres lokalsamfund.

Satsning på sygdomsspecifikke og programområder som HIV/AIDS og reproduktiv sundhed kan give generel indsigt til sygdoms kontrol og sundhedsfremme strategier og nye bredt anvendelige redskaber, men er ikke tilstrækkelige til alene at sikre en samlet balanceret forbedring af rettigheder og styrkelse af sundhedssystemerne. Den brede monitorering af *equity in health outcomes* er en vigtig indikator for meget af udviklingsstrategien.

Tværasektoriel tilgang omfattende sundhedssystemer

Sundheds systemer omfatter alle områder og andre "systemer", som direkte eller indirekte påvirker sundhed. De omfatter direkte sundhedstjenester, men også andre sektors tjenester samt lokalbefolkninger. Der foreligger øgende præciseringer, satsninger og erfaringer også gennem flere internationale organisationer.. Det oprindelige Primary Health Care koncept (nu kaldet comprehensive PHC) har følgende 5 ledende principper: Equity, focus on prevention, cross sectoral collaboration, appropriate technology og community participation. PHC er et godt eksempel på en

globalt godkendt strategi for sundhedssektoren, som er velegnet til at støtte udviklingsstrategien på deres egne præmisser. Sammenhængen mellem bedring af miljø og af sundhed hos både mennesker og dyr er godt illustreret ved øgende satsninger på fælles tilgange gennem et *One Health* koncept.

Realisering af rettigheder gennem satsning på sundhedssystemer.

Et af udviklingsministeren nævnt eksempel på praktisering af rettigheder og et fælles beslutnings ansvar (accountability) ved en kenyansk sundhedsklinik er et godt eksempel på en fælles fokusering på rettigheder på lokalt niveau som ikke nødvendigvis forudsætter national politisk fokus på rettigheder, men både kan praktisere de der er samt føre til deres yderligere nationale styrkelse.

Det er netop accountability og fairness i beslutningsprocesser i sundheds sektoren, som kan udgøre en vigtig indikator for en generelt ønsket demokratisk decentraliserings proces. Der findes etablerede tilgange til at sikre sundhedsrelaterede beslutningers rimelighed (fairness) og legitimitet i forhold til dens relevans i relation til lokale sundheds, social, miljømæssig og kulturel sammenhæng. Indenfor de bredt satte nationale rammer omfatter de involvering af relevante lokale aktører og brugere samt deres præferencer i beslutningerne, offentliggørelse af beslutningerne og disses begrundelse, en appel og revisionsmekanisme og en ledelse eller offentlig tovholderfunktion for at fastholde og styrke processen. Se gerne vedhæftede for: Gruskin S, Daniels N. **Justice and human rights: priority setting and fair, deliberative process.** Am J Public Health 2008;98:1573-7. Dansk koordinerede erfaringer med denne tilgang foreligger fra Kenya, Tanzania og Zambia. Der er således et fokus på en kontinuerlig proces med henblik på at opnå enighed og samarbejde til at nå realistiske (bæredygtige) resultater blandt de meget forskellige og ofte høje, ukoordinerede krav og betingelser, som stilles fra flere sider.

En tilsvarende proces kunne overvejes for rettighedsbaseret udvikling igennem og især på tværs af sektorer med direkte involvering af lokale myndigheder, lokalsamfund og særgruppe repræsentanter samt andre organisationer (sociale, civilsamfunds, kommercielle).

Jeg henviser desuden de nedenstående to annexerede tidligere mails til udviklingsministeren om nødvendigheden af en demokratisk proces for at kunne vælge mellem konkurrerende rettigheder samt om den forskning, som vil være mest relevant til støtte for den nye strategi. Disse mails resulterede i en god efterfølgende dialog med bistandsfaglig tjeneste på vegne af ministeren og er fortsat relevante for strategiens detaljering og anvendelse..

Konklusion

Det er håbet med dette indlæg at have tydeliggjort potentialet for strategien ved nogen fastholdt bilateral bistand omfattende sundhedssektoren og sundhedssystemer. Det vil bedst sikre en bæredygtig direkte sundhedsindsats samt optimere og dokumentere den samlede udviklings effekt på sundhed.

Med venlig hilsen

Jens Byskov, MD, Specialist in Public Health

DBL - Centre for Health Research and Development
Faculty of Health Sciences, University of Copenhagen
Thorvaldsensvej 57, DK 1871 Frederiksberg, Denmark
jby@life.ku.dk, Tel. +45 35331418, Cell +45 23393204,
Fax 35331433. www.dbl.life.ku.dk

ANNEX 1: LOKAL PRIORITERING AF KONKURRERENDE RETTIGHEDER

>>> Jens Byskov **11-02-2012 13:12** >>>

Kære Christian Friis Bach

Under henvisning til det gode møde på det tidligere "Life" fredag 10.02 vil jeg gerne kort supplere mit eget spørgsmål til dig og dit svar. Emnet vedrørte processen for at bestemme niveauet af rettigheder og prioritering imellem dem i også national og lokal sammenhæng indenfor tilgængelige og altid berænsede ressourcer.

Kunne udgangspunktet være et let tilgængeligt redskab til i fællesskab med de enkelte nationer og med lokalsamfund i disse at vurdere aktuelle begrænsninger i de generelle mere absolutte rettigheder og de vigtigste detaljerede rettigheder for i fællesskab at definere deres prioritering indenfor lokale ressourcer samt i forhold til eksisterende sociale og kulturelle værdier. Disse værdier kan være i modstrid med de ønskede rettigheder, men er ofte støttende for dem hvis de bliver mobiliserede i en sådan proces for rettighedsbaseret udvikling. Den procesgang vil i hvert fald sikre lokalt ejerskab af det man kan blive enige om og den bedste fremdrift for det i fællesskab prioriterede.

Nogle erfaringer fra sådanne processer vedr. prioritering i sundhedssystemer på distrikts niveau henviste jeg til i min tidligere kommunikation nedenfor. Tak for det omfattede svar fra Tove Degnbøl, som jeg også takkede umiddelbart for det. Jeg håber at mine synspunkter i denne mail også vil blive vurderet, men erkender fuldt ud dit og andres informationspres og forventer således ikke et personligt svar.

Dit eksempel på visning af rettigheder og det fælles beslutnings ansvar (accountability) ved en Kenyansk sundhedsklinik ville være et godt udgangspunkt for en bredere vurdering og fælles fokusering på rettigheder.

Det er netop accountability og fairness i prioriteringsprocesser i sundhedsvæsenet, som jeg og andre i det tidligere nævnte projekt har arbejdet med i Kenya, Tanzania og Zambia. Projektet omfatter måling og reaktion på en simpel ramme vedrørende prioriteringsprocessen rimelighed (fairness) og legitimitet i forhold til dens relevans overfor eksisterende "evidens", involvering af lokale aktører og deres værdier, offentliggørelse af prioriteringer og disses begrundelse, en appel og revisionsmekanisme og en ledelse eller offentlig tovholderfunktion for at fastholde processen og mindske "mangler". Det er således et fokus på en kontinuerlig proces for at opnå enighed og samarbejde til at nå realistiske (bæredygtige) resultater indenfor de meget forskellige og ofte høje, ukoordinerede krav og betingelser, som stilles fra flere sider.

En tilsvarende process kunne overvejes for rettighedsbaseret udvikling igennem og især på tværs af sektorer med direkte involvering af lokale myndigheder, lokalsamfunds og særgruppe repræsentanter samt andre organisationer (Sociale, civilsamfunds, kommercielle).

To illustrative artikler fra Tanzania for projektet kan ses gennem:

<http://www.globalhealthaction.net/index.php/gha/article/view/7829>,

<http://www.implementationscience.com/content/6/1/11>

En større artikel baseret på erfaringer fra alle tre lande er indsendt til en kommende publikation. Denne form for forandring tager tid, og vi er ikke nået så langt som vi forventede, men mener at dette er værd at fortsætte som et bud på en demokratisk baseret "deconcentrering" i sundheds og måske andre sektorer.

Med venlig hilsen

Jens Byskov

Specialist in Public Health

ANNEX 2: FORSKNING TIL STØTTE FOR STRATEGIEN.

>>> Jens Byskov **03-01-2012 10:41** >>>

Kære Christian Friis Bach

Dette fra en tidligere sektorforskningsinstitution til din orientering og evt. opfølgning. På baggrund af en kort oversigt over en forståelsesramme for sundhedsudvikling argumenterer det for betydningen af at sikre den anvendelsesorienterede forskning samt forskningsbaseret videnshåndtering og kapacitetsudvikling.

Sundhed er en vigtig del af den livskvalitet, som er et mål for udvikling.

Direkte sundhedsindsats er vigtig, men bruger de fleste ressourcer på individbehandling, som har begrænset effekt på den samlede folkesundhed. Den kurative og "care taking" sundhedsindsats er dog uændret vigtig også som en etisk nødvendighed og som tryghedsskabende i befolkningen.

Sundhedsfremmende og bredere forebyggende aktiviteter har større effekt på folkesundheden, men de vigtigste indsatsere kan meget vel være de, som udøves af andre sektorer. Sundhedssektoren kan imidlertid indgå i samarbejde om at definere sundhedsbehov, samt at prioritere og måle fremdrift og resultater af indsatsen, som gerne kan være tværsektoriel og inkludere direkte sundhedsinterventioner.

Lokale værdier og lokalt ejerskab er essentielle for et bæredygtigt resultat, men findes ofte for vanskelige at forholde sig til i forsknings og udviklingsprogrammer. Det er en kompleksitet og et partnerskab med et langsigtet potentiale, som kan være svært at forklare for skatte yderne.

Støtte til sundhedsforskning i udviklingslande bør prioriteres efter disses egne behov og ønsker.

Befolkningseffekt, tværsektoriel forståelse eller direkte samarbejde, lokal tilpasning og ejerskab som i aktionsforskning samt tværdisciplinære kombinerede kvantitative og kvalitative forskningstilgange er mere essentielle end satsning på at konkurrere med ledende mest unidisciplinære eller fragmenteret multidisciplinære forskningsmiljøer i nord.

Sundhedsforskning i udviklingslande bliver mest relevant og effektiv, hvis forskerne også bredest muligt involveres i kapacitetsudvikling for landenes egne forsknings miljøer og institutioner og og indgår som fomidlere af viden i relaterede udviklingsprogrammer. Det sikrer også deres forståelse af forskningsbehovene.

SIDSTE DEL AF DETTE INDLÆG VAR INSTIUTIONSSPECIFIKT OG ER UDELADT SOM MINDRE RELEVANT FOR STRATEGIEN.

Article Links: Page 90 in <http://www.theparliament.com/digimag/issue340>

Page 116 in <http://www.research-Europe.com/magazine/HEALTHCARE2/OCT10/pageflip.html>

Med venlig hilsen

Jens Byskov, MD, Specialist in Public Health

Til: Elsebeth Søndergaard Krone
Emne: SV: HUC mao. svarudkast VS: Stabilitet og beskyttelse i udkastet til ny udviklingsstrategi

Fra: Lars Engberg-Pedersen [<mailto:lep@diis.dk>]

Sendt: 3. april 2012 12:26

Til: Udviklingsministeren

Cc: Unna Küssner; Anne Sofie Lauritzen; Jørgen K. Hansen; Egon V. Toft; IFS-71@fak.dk; jkha@terma.com; jir@caritas.dk; Jakob Kirkemann Boesen; hbh@teol.ku.dk; Jan Wesarg Riemer; Mette Strand Gjerløff; Nina Berg; Casper Klynge; Ib Petersen

Emne: Stabilitet og beskyttelse i udkastet til ny udviklingsstrategi

Kære Christian,

Tak for udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde og tak for muligheden for at deltage i den eksterne referencegruppe omkring emnet stabilitet og beskyttelse. Jeg nød at deltage i arbejdet og det var interessant at diskutere emnerne igennem i en gruppe med meget forskellige erfaringer på feltet. Samarbejdet med Udenrigsministeriets repræsentanter var også glimrende.

Jeg skriver for at gøre opmærksom på en uoverensstemmelse mellem referencegruppens diskussioner og kapitlet om stabilitet og beskyttelse i udkastet til strategien. Det er klart at vi i referencegruppen ikke kan forvente at vores anbefalinger går uredigeret ind i den endelige strategi, men på nogle punkter har jeg svært ved at se de politiske årsager, der kan overtrumfe de fagligt begrundende indstillinger. Der er særligt 4 punkter, som ikke afspejles i udkastet og hvor jeg mener at referencegruppen var enig i sine anbefalinger:

1. Prioritering. Udkastet er meget bredt og omfatter mange forskellige indsatser (statsopbygning, institutionel udvikling, kapacitetsopbygning, støtte til kvinder og børn, støtte til sårbare gruppers modstandskraft, styrkelse af internationale og nationale folkelige organisationer, støtte til serviceydelser, opbygning af rammebetingelser for indkomst- og beskæftigelsesmuligheder, osv.). I referencegruppen var der enighed om at Danmark som et lille land må prioritere samtidig med at der tages udgangspunkt i modtagerlandets særlige behov. Det kan godt kombineres i formuleringer om at Danmark vil fokusere på særlige indsatser afvejet i forhold til de konkrete behov.
2. Fokus på det, der fungerer. Erfaringen fra mange skrøbelige situationer er at der kan være væsentlige ting, der virker. Eksempelvis er der betydelige økonomiske aktiviteter i dele af Somalia. Typisk er der dog blandt donorer fokus på det, der ikke virker. I referencegruppen var der enighed om at det kan være hensigtsmæssigt at bygge på det, der virker, fordi der så vil være lokal opbakning til indsatserne. Fokuserer man i stedet på kapacitetsopbygning eller institutionel udvikling på steder, hvor der ikke er forudsætninger for det, er resultatet i bedste fald irrelevante interventioner – i værste fald undergraver man eksisterende institutioner. Udkastet til strategi afspejler ikke denne indsigt.
3. Fokus på det lokale. Forsøget på at opbygge nationale systemer (f.eks. sikkerhedssektorreformer) er ikke lykkedes i en række skrøbelige stater, hvilket delvis skyldes pointen ovenfor. Referencegruppen var derfor – så vidt jeg forstod – enig om at der i bestemte situationer kan være behov for at fokusere på det lokale frem for det nationale. Dette er ikke en generel anbefaling, men en indstilling om at det kommer an på den specifikke kontekst, hvad der bør gøres. Udkastet til strategi maler med så bred

en pensel at det er uklart om der altid skal gøres noget ved alle de ovennævnte emner på nationalt såvel som lokalt niveau.

4. Viden, kapacitet og tilstedeværelse. Skrøbelige situationer er typisk præget af stærke politiske konflikter, som er afgørende for om udviklingsprocessen kan dirigeres i en positiv retning. Det kræver stor viden og historisk indsigt at forstå disse politiske konflikter, således at en ekstern aktør som Danmark kan støtte de kræfter, der trækker i den rigtige retning. Dette gøres ikke uden kapacitet og tilstedeværelse. Der hvor Danmark ønsker at engagere sig bilateralt, er det derfor nødvendigt at Danmark også sørger for at have en fagligt stærk tilstedeværelse. Strategiudkastet henviser til skræddersyede indsatser, men det præciserer på ingen måde dette, og i sin helhed understreger teksten ikke denne pointe i nær samme grad som referencegruppen gjorde det.

Det er selvsagt min fortolkning af referencegruppens diskussioner i forhold til strategiudkastet, jeg her fremlægger, men det faglige indhold af afsnittet om stabilitet og beskyttelse kan efter min mening styrkes betydeligt ved at tage fat i de fire nævnte emner. I øjeblikket giver udkastet kun en delvis orientering for Danmarks arbejde for stabilitet og beskyttelse, og det afspejler ikke tilstrækkeligt den viden, der er indhøstet på feltet.

De bedste hilsner
Lars

En politisk-tematisk tilgang til "Aktiv multilateralisme"

Høringssvar til "Retten til et bedre liv – Udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde"

Poul Engberg-Pedersen, 22. april 2012

På side 25 i Strategiudkastet står: *"Vi vil genindføre den aktive multilateralisme og gennem årlige vurderinger af vores multilaterale partnerskaber styrke fokus og sammenhæng i den danske multilaterale indsats og samspillet mellem det bi- og multilaterale samarbejde. Vi vil løbende være rede til at genoverveje samarbejdet med organisationer, som ikke leverer resultater, og størrelsen og sammensætningen af det danske bidrag vil følge den enkelte organisations evne til at levere resultater."*

Jeg støtter genindførelsen af den aktive multilateralisme. Men Strategiudkastet går fejl i fokus på *den enkelte organisation*. Aktiv multilateralisme med dette fokus fører kun til 1) overordnet vurdering af om organisationerne er i stand til at bruge begreber og diskurs, som afspejler den danske Strategi, og 2) vurdering af organisationsspecifikke, forvaltningsorienterede effektivitetsspørgsmål om f.eks. resultatrapportering. Det er for lidt. Jeg foreslår følgende tekst i stedet:

"Vi vil genindføre den aktive multilateralisme, så vi løbende vurderer, om udviklingssamarbejdet opfylder de danske mål og prioriteter. Konkret vil vi årligt gennemgå et af de fire strategiske prioritetsområder på tværs af vore multilaterale samarbejdspartnere, så vi samlet vurderer hvor og hvordan vi opnår mest med vor indsats omkring f.eks. grøn vækst. Vi vil bruge dette til politisk dialog og finansiel prioritering blandt organisationerne i forhold til vore politiske mål. Gennem flerårige kernebidrag vil vi undgå multilateral 'hyperaktivisme', men alle kanaler (herunder det bilaterale samarbejde) og organisationer skal vurderes politisk-tematisk ud fra de danske mål og de fire strategiske prioritetsområder. Dette giver bedre resultater og gør kommunikationen med vore danske og internationale partnere mere målrettet end organisationsrettet."

Begrundelsen er kort og godt, at de politiske mål og prioriteter bør være styrende for Danmarks kanal- og organisationsvalg. Alt for længe har den multilaterale bistand været præget af inerti og symbolpolitik. Konsekvensen af ovenstående er, at det samlede udviklingssamarbejde, herunder det bilaterale, bør underlægges en løbende vurdering af effektiviteten af kanal-, organisations- og instrument-valg. Det bør fremgå af det sidste afsnit om "Resultater og effektivitet".

Fra: Viggo Fischer [vf@fischernet.dk]
Sendt: 5. april 2012 18:56
Til: Strategi2012
Emne: Høring strategiudkast

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kære Charlotte Slente,

Tak for det fremsendte udkast til ny strategi for Danmarks udviklingssamarbejde.

Jeg synes det er interessant og på en række punkter inspirerende læsning.

Jeg har nogle få bemærkninger med ref. til sidetal. Men først en principiel sproglig. Mit forslag er at der så vidt muligt anvendes en almindelig dansk sprogbrug fremfor mere eller mindre let tilgængelige fremmedord, således skrive "sammenhæng" frem for "kontekst" etc.

Side 1 , 3 afsnit – efter "den franske revolution" indføres ordene " og den amerikanske uafhængighedserklæring, begge"

Side 6, Danmark vil – i fortsættelse af 2. pind indføres "og beskyttelse af mindretal"

Side 7, 3. afsnit 1.linje ordet "normative" erstattes med ordet "værdibaserede"

Side 8, 2. afsnit sidste linje i fortsættelse af arbejde for forandring tilføjes "og beskyttelse af mindretal"

Samme side afsnit om Åbenhed, i sidste linje efter information og viden tilføjes "og for den enkelte borgers deltagelse i den offentlige debat uden frygt for sanktioner fra samfundsmagtens side"

Side 10, Danmark vil, efter 4. pind indføres ordene "og beskyttelse af mindretal"

Side 11, første linje ordet "adresserer" erstattes med ordet "modvirker".

Det var mine bemærkninger/ændringsforslag. Generelt synes jeg er der for lidt om mindretallenes situation, hvorfor ovenstående forslag.

Med venlig hilsen,

Viggo Fischer
Medl. af Rådet for internationalt udviklingssamarbejde.

Strategi i splid med sig selv

Danidas strategi for Danmarks udviklingssamarbejde 'Retten til et bedre liv' er et flot katalog af målsætninger, som vi vist alle sammen går ind for: Fattigdomsbekæmpelse sat ind i en ramme af (menneske)rettigheder.

Men de to mål hænger kun sammen i Danidas egen optik.

Ifølge strategien er fattigdom nemlig ikke bare mangel på penge, mad, sundhed og uddannelse (de sociale menneskerettigheder), men også mangel på demokrati, god regeringsførelse, respekt for minoriteter o.s.v. (de borgerlige frihedsrettigheder).

På den måde får Danida sin fattigdomsbekæmpelse og sin indsats for menneskerettigheder til at gå op i en enhed: Jo flere rettigheder, jo mindre fattigdom. Jo mere samfund i u-landene ligner vores, jo mindre er fattigdommen, og jo flere succesparametre har vi for vores fattigdomsbekæmpelse.

Problemet er bare, at Danidas definition af fattigdom spænder ben for sig selv.

Hvis man udelukkende definerer fattigdom ud fra sociale kriterier: Penge, mad, sundhed og uddannelse, så gør de borgerlige frihedsrettigheder hverken til eller fra. Der er intet historisk belæg for at påstå, at folk får større indkomst, mere mad, mere sundhed og uddannelse i demokratiske retsstater med god regeringsførelse. Se bare på det demokratiske Indien i forhold til det kommunistiske Kina eller det kapitalistiske i Singapore. Eller se på Danmark, hvor de seneste tiår har ført til voksende forskel på rig og fattig, og hvor velfærdsstaten er under afvikling.

Jeg går fuldt og helt ind for de borgerlige frihedsrettigheder og synes også, at Danida skal gøre det. Men det er en ahistorisk tilsnigelse at påstå, at den politiske kamp for demokrati hjælper nogen til at få mere brød på bordet. At koble kampen mod fattigdom sammen med kampen for menneskerettigheder som to sider af samme sag er falsk og gør begge dele vanskeligere end nødvendigt.

Derfor bør Danida vende tilbage til den klassiske definition af fattigdom, den materielle, der handler om penge, mad, sundhed og uddannelse, og basere sin strategi for fattigdomsbekæmpelse på den. Danida bør også forfølge sin anden strategi, der sigter mod demokratiske frihedsrettigheder, d.v.s. arbejde for at globalisere vores vestlige forståelse af menneskerettigheder.

Men ingen skal bilde mig ind, at det er to sider af samme sag!

To udeladelser

Der er to udeladelser i Danidas ellers udmærkede strategi for Danmarks udviklingssamarbejde *Retten til et bedre liv'.

Den ene er ordet militær, den anden er den danske opinion.

At militæret slet ikke er nævnt i en aktuel udviklingsstrategi, er det mest overraskende, og måske en følge af, at vores nuværende udviklingsminister repræsenterer et traditionelt pacifistisk parti. Ikke desto mindre lider strategien et troværdighedsknæk ved at skøjte hen over det faktum, at Danmarks engagement i de fattige lande i det sidste tiår især har været militært og at vores bistand har fulgt trop med voksende bevillinger til civil udvikling og genopbygning i krigszonerne. En fremadrettet strategi må derfor nødvendigvis opstille en konkret målsætning for dette samspil (eller sige nej til samme) for at være troværdig, og helst baseret på de hidtidige erfaringer. Det udkast, vi har i hænderne, er tavst.

Udviklingsoplysningen er med som slutsten i strategipapiret, og det er bestemt fint nok. Mindre fint er det, at udviklingsoplysning mest er reduceret til at handle om kommunikation af udviklingssamarbejdets resultater. Det er bestemt vigtigt at kommunikere dem ud til den danske befolkning, men slet ikke nok! Danida taler da også om betydningen af, at bringe en forståelse af udviklingslandenes situation ud til befolkningen. Det er et vigtigt mål, men her mangler vi fuldstændig et fingerpeg om hvilke midler, Danida byder ind med. Og vi mangler især et udspil omkring den aktuelle danske sammenhæng!

Danmark har som nævnt i det sidste tiår været mere i krig med u-lande og bekæmpet terrorisme og islamistiske strømninger, end bistået dem som udviklingslande. Derfor er det vigtigt, at en kommende strategi for udviklingsinformation tager konkret højde for denne situation. Strategiudkastet er ikke bange for at være normativt, d.v.s. forsøge at påvirke den politiske udvikling, i de fattige lande. Der er faktisk lige så meget behov for at påvirke holdningen på hjemmefronten i den danske befolkning efter de mange år med krige, terrorisme og islamforskrækkelse, og definere mål og midler i relation til den forvirring, der præger vores aktuelle forhold til fremmede folkeslag.

Hvordan skal det gøres? Skal det gøres? Det siger udkastet ikke noget om. Det vil være flot, hvis nogen sætter i gang.

Høringssvar til Udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde med særligt henblik på global sundhed og uddannelse

Christian Friis-Bach
Udviklingsminister
Asiatisk Plads 2
1448 København K

Kære Christian Friis-Bach,

Den 18. april 2012

Vi hilser muligheden for at indgive høringssvar til udkastet for den ny strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde velkommen. I det efterfølgende har vi skitseret de synspunkter, som forskningsmiljøerne inden for global sundhed og uddannelse på Aarhus Universitet, Syddansk Universitet og Københavns Universitet vil argumentere for kan styrke dette udviklingssamarbejde.

Der er mange gode nyskabelser i udkastet, som Ministeren og skrivegruppen bør roses for, bl.a. en villighed til at tage udgangspunkt i fattigdomsorientering, i rettigheder og i global ansvarlighed. Desuden påpeger dokumentet rigtigt at "*Mennesker, der har for dårlig ernæring, sundhed og uddannelse, fastholdes i fattigdom og eksklusion*" (p. 16). Man kunne tilføje, at hvis man allerede er fattig i forvejen, bliver man ultra-fattig af at blive syg. Vi vil gerne pege på nogle muligheder, hvor dansk udviklingssamarbejde kan udgøre en strategisk forskel som katalysator for indsatsen, der kommer de fattigste til gode. Sagen er, at der aldrig har været så mange penge til rådighed for global sundhed som nu, men at disse midler ikke i tilstrækkeligt omfang kommer de allerfattigste til gode. Det er her vi mener dansk bistand skal anvende den akkumulerede viden, som bistandsarbejdere, konsulenter og sundhedsforskere har opbygget sammen med ministeriet.

1. Dansk Udviklingssamarbejde skal bruges til at styrke sundhedssystemer, ikke kun sygdomsspecifikke indsatser. Danmark støtter igennem sin multilaterale bistand organisationer og fonde, der finansierer vertikale programmer med fokus på enkeltstående sygdomme som hiv/aids, malaria, TB eller specifikke områder som seksuel og reproduktiv sundhed. Om end disse organisationer selv er opmærksomme på behovet for et fungerende sundhedssystem, bidrager endimensionel finansiering af sygdomme frem for af sundhedsfremme til at skævvride den primære sundhedstjeneste. Folk har det med at fejle mere end en ting af gangen, og global sundhed fordrer inter- og multidisciplinære tilgange, hvor ikke kun den offentlige sundhedssektor er i spil, men hvor også den ikke-statslige sektor styrkes igennem et sæt fungerende love og regulativer. Danmark har en lang tradition for at støtte horisontalt (sundhedssystemer) frem for vertikalt (enkelstående sygdomme), og det bør vi fortsætte med, hvis vi vil hjælpe de fattigste samt styrke deres rettigheder.

2. Multilaterale organisationer gør det ikke alene. Fokus på seksuel og reproduktiv sundhed samt på aids er prisværdig, men de udgør kun delelementer af den samlede sundhedstilstand og -bistand. Derudover må man erkende, at selv indenfor disse emner er det ikke den multilaterale bistand, der skaber de målbare resultater. Gennemgangen af Danidas støtte til seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder i 2010, samt den tilsvarende gennemgang af Danidas støtte til HIV/AIDS i 2011, dokumenterede at man ikke kan eftervise, hvordan støtten gennem de multilaterale organisationer bruges, endsige hvilke resultater den bidrager til. I den forbindelse skal man holde sig for øje, at de multilaterale organisationer ikke kan styrke en rettighedsbaseret tilgang til behandling af aids, seksuelle rettigheder eller general lige adgang til sundhedsydelse. Deres organisationsopbygning med modtagerlandene som medlemmer af de styrende organer hæmmer dem i at være fortalere på nationalt plan for rettigheder, som en siddende regering ikke støtter op om.

3. Behovet for bedre uddannelses og forskningskapacitet i samarbejdslandene er stigende. Uddannelses- og sundhedssektoren har brug for kvalificeret arbejdskraft, og meget tyder på, at sundhedspersonalet i udviklingslandene i dag har en ringere skolegang bag sig end for tyve år siden. For at nå egne udviklingsmål indenfor sundhed, er det beregnet, at Tanzania mangler 60 % af de nødvendige sundhedsarbejdere¹. Med hensyn til uddannelse manglede Tanzania i 2011 43.000 skolelærere². Dette fænomen er globalt og betyder, at 57 lande lider af en så udtalt mangel på sundhedsarbejdere, at det underminerer mulighederne for at nå 2015 målene for reduktion af mødre- og børnedødelighed. Danmark skal supplere basal skolegang med muligheden for at videreuddanne sig for at fremme vækst og beskæftigelse. Strategien synes svag, når det kommer til hvordan vi skal støtte fattige mennesker i at få kompetencer til at bryde fattigdomscirklen. Dette skal bl.a. ske igennem videregående uddannelse, så mennesker med initiativ kan skabe egen virksomhed. Der skal være veluddannede mennesker til at gribe vækstpotentialer til gavn ikke bare for landene selv – de vil kunne styrke værditilvæksten på landeniveau – men også for Danmark som samarbejdspartner. Både Sverige, Norge, Canada og andre lande arbejder målrettet med talent- og lederrekruttering og med det uudnyttede vækstpotentiale, der ligger i Afrika, er det vigtigt at Danmark har en strategi der knytter de fremtidige beslutningstagere og entreprenører til Danmark. Strategien for Danmarks udviklingssamarbejde kan med fordel styrke human ressourcer i ulandene ved hjælp af et stipendieprogram. Den investering kan vi foretage ved at håndplukke unge talenter og kommende ledere til at videreuddanne sig, både i egne lande, men også ved udvekslingsophold på de otte danske universiteter og andre institutioner for videregående uddannelse i Danmark i partnerskab med universiteter i Syd.

4. Der er brug for at fastholde en høj støtte til de bilaterale sundheds- og uddannelsessektorstøtte programmer. I udkastet lægges der op til en højere grad af støtte til multilaterale organisationer. Vi har ikke været i stand til at finde studier, der dokumenterer at man får mere sundhed for pengene ved at give dem til FN systemet eller til private fonde. Disse organisationer har deres styrke i konsensus skabende policy dialog på regeringsniveau –bl.a. om rettigheder– men er ikke de bedst egnede til at sikre udbygning af en primær sundhedstjeneste, der når distrikterne og de mest marginaliserede befolkningsgrupper. En bilateral tilgang med budgetstøtte til decentrale dele af sundhedssystemet kunne være at

¹ Health Policy and Planning 2007;22:113–127

² <http://in2eastfrica.net/solution-in-sight-for-tanzanian-teacher-shortage>

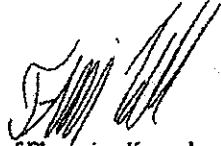
foretrække parallelt med en proces, der sikrer at de multilaterale organisationer på sigt i endnu højere omfang kan støtte policies, yde teknisk bistand, etc. Når Strategien fremhæver ønsket om at styrke kommunikationen med offentligheden og dermed fremtidssikre den store opbakning i den danske befolkning til bistandssamarbejdet, vil vi blot fremhæve, at det nok snarere er fra støtten til bilaterale sundheds- og uddannelsesprogrammet frem for til generel budgetstøtte, at man skal høste de gode historier.

5. Menneskerettigheder kan og skal sikres gennem velorganiserede sundhedssystemer. Vi anser strategiens fremhævelse af sårbarhed og relaterede sundhedsaspekter som vigtige underliggende, tværgående elementer i alle de fire strategiske prioriteter. Sundhed er mere end fravær af sygdom; det er en menneskerettighed, og ansvaret for sundhed rækker langt ud over sundhedssektoren og ind i sektorer som f.eks. miljø, vand, landbrug, energi, transport og uddannelse. Med et overordnet intersektoralt ansvar for sundhed vil en specifik udviklingsstøtte til hvert af de valgte fire strategiområder kunne forventes ultimativt at have en direkte og indirekte positiv effekt på sundhed. Grøn vækst bør således kombineres med satsning på sundt miljø og omfatte konsekvensanalyser både indenfor miljø og sundhed for minimering af sundhedsproblemer og en udnyttelse af sundhedsmuligheder. En vækstbaseret strategi bør også medtænke 'occupational health' således at arbejdstagerne sikres mod skader. Satsning på sociale fremskridt vil også omfatte folkelig involvering for bedre sikring af tilgængelighed og effekt af sundhedsydelse og endelig kan tilgængeligheden af forebyggelse og behandling af sygdomme bidrage til personlig tryghed, beskyttelse og er tillids- samt stabilitetsskabende i stater, der befinder sig i skrøbelige situationer.

Afslutningsvis vil vi nævne, at vi er dybt bekymrede over at den nuværende regering ser ud til at fortsætte den foregående regerings nedprioritering af øremærket støtte til sundhed, uddannelse og vand og sanitet (i form af bilaterale sektorstøtte programmer). Denne nedprioritering har på sundhedsområdet haft som konsekvens, at Danmark i langt mindre grad end hidtil opfattes som en rollemodel på sundhedsområdet af andre donorer med tab af indflydelse til følge.

Høringssvar til Udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde med særligt henblik på global sundhed og uddannelse

Med venlig hilsen

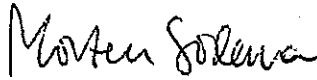

Prof Flemming Konradsen

Copenhagen School of Global Health
Københavns Universitet

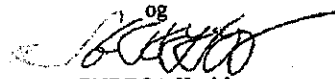
Prof Ib Bygbjerg

Institut for International Sundhed, Immunologi og
Mikrobiologi
Københavns Universitet

Prof Morten Sodemann

Center for Global Sundhed
Syddansk Universitet

og
ENRECA Health
c/o Institut for International Sundhed,
Immunologi og Mikrobiologi
Københavns Universitet

Infektionsmedicin, Odense Universitetshospital

Lektor Christian Wejse

Center for Global Sundhed
Institut for Folkesundhed
Aarhus Universitet

Lektor Per Kallestrup

Center for Global Sundhed, Institut for
Folkesundhed
Aarhus Universitet

Fra: Peter Ole Kvint [haabet@gmail.com]
Sendt: 3. april 2012 00:26
Til: Strategi2012
Emne: rettelsér

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kære Udviklingsminister

Jeg har her nogle rettelsér til en Ny udviklingsstrategi.

Når der er så mange fattige i nogle lande så skyldes det at magthaverne er ligeglade med befolkningen, men har nok i deres eget.

<http://www.information.dk/297571>

Statslige pengemidler 'forsvinder', folks loyalitet købes i stor stil, budgetter ribbes, og der deles i porten. Magten – den politiske og den økonomiske – er aldrig gennemsigtig.

Den forpligtelse over for myndigheder og arbejdsgivere, som en borger forventes at føle i en nationalstat, bliver i Nigeria [og mange andre lande] overtruffet af hensynet til venskaber, familieforbindelser og klanrelationer. I Nigeria [og mange andre lande] vejer staten og dens institutioner ikke nær så tungt som de personlige tilhørsforhold. I Nigeria [og mange andre lande] er staten ikke en agtet institution, der skal tjene alle borgere. Den er et skatkammer af magt og penge, som bliver brugt flittigt til at skabe relationer og personlige bånd.

Hvor mange menneske rettigheder du giver til et land, det hjælper ikke når folk ikke føler et ansvarligt ejerskab til landet.

I øvrigt hvor findes der "folkelige organisationer" andre end mafiaen som kan holde staten ansvarlig?

Det er en misforståelse at arbejde for ligestilling imellem kønnene.

Kun et samfund hvor kvinderne,

og særligt møderne er privilegeret kan bestå, da det er så stort et arbejde at lave børn, at kvinderne ikke har råd, hvis de har lånt til en uddannelse og har fået et arbejde.

MVH

Peter Ole Kvint

Fra: Peter Ole Kvint [haabet@gmail.com]
Sendt: 20. april 2012 16:25
Til: Strategi2012
Emne: Fup og Svindel

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Det kan ikke være rigtigt at det danske samfund kan bruge så mange penge på ulandshjælp, på grundlag af så uklar en strategi.

Et samfund består igennem tillid imellem samfundets medlemmer.
Måske tilliden kan beskrives som nogle frihedsrettigheder. Men de forudsætter alle en grundlæggende tillid.

Det var rimeligt om udviklings-ministeren brugte alle ulandsmidlerne på at udvikle en strategi fordi en god strategi uden penge, er bedre end at bruge penge efter en dårlig strategi, som skader mere end den gavner.
Man kan få meget meget strategi for få millioner kroner. Så hvorfor så ikke bruge disse midler?

NVH
Peter Ole Kvint

Fra: Vagn Mikkelsen [vagnmikkelsen@gmail.com]
Sendt: 15. april 2012 16:47
Til: Strategi2012
Emne: Kommentarer til Strategiudkast

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

I sammenligning med de oprindelige retningslinier for finansloven 2012, hvor megen opmærksomhed var rettet imod krisesituationen på Afrikas Horn og skrøbelige stater generelt, er udkastet bredere formuleret.

De fire prioritetsområder er nu: a) menneskerettigheder og demokrati; b) grøn vækst; c) sociale fremskridt; og d) stabilitet og beskyttelse. Man har således opgivet fødevarer sikkerhed, landbrugsudvikling og modstandskraft som prioritetsområde; visse elementer af dette område er dog med under *grøn vækst* og *stabilitet og beskyttelse*.

Dog må man konstatere at reduktion af sult og fejlernæring, en vigtig del af den første af FN's otte 2015-mål, nu ikke indgår som et gennemgående element i både de humanitære indsatser og den fattigdomsorienterede bistand.

Som konsekvens af den nye prioritering under grøn vækst er der lagt vægt på at fremme "en fødevarerproduktion, der bæredygtigt og effektivt kan brødføde en stadigt voksende befolkning" (side 13) og samt "gøre landbrugs- og fødevarerhvervene til drivkraft for en vækst, der skal skabe nye indtjeningsmuligheder, forbedre fødevarerforsyningsikkerheden og bidrage til jobskabelse" (side 14).

Man fastholder således de sammenhængende indsatser for vækst og beskæftigelse i den nuværende strategi vedtaget under den forrige regering, der sigter mod at skabe værditilvækst i alle led i værdikæden, og hvor man fokuserer (påstår man) på de svage led i kæden, inkl. de fattige landmænd (side 14).

Da disse indsatser har været i gang i nogle år, kunne det jo været interessant at vide i hvilket omfang man rent faktisk har skabt vækst og beskæftigelse, i hvor stor udstrækning man har støttet fattige landmænd, eller de fattigste landmænd, og i hvor stor udstrækning man har reduceret sult og forbedret ernæringen?

Specielt den sidste del kan vel ikke ignoreres når man i begyndelsen af udkastet refererer til FN's 2015 mål? På trods af de gode intentioner står det jo ikke alt for godt til. Nogle tal kan underbygge denne betragtning.

Kenya, et land som stadig modtager en betydelig dansk bistand, har i perioden 1990-2009 kun formået at reducere procentdelen af befolkning som lider af sult fra 33 til 31%, hvilket med befolkningstilvæksten i samme periode betyder en stigning fra 7,7 millioner til 12,3 millioner af sultne mennesker.

I Tanzania, et meget vigtigt prioritetsland for Danmark står det endnu værre til: i procent er der en stigning fra 28 til 34%, i absolutte tal fra 7,1 millioner til 14,9 millioner. I Uganda, gennem mange år modtager af en betydelig støtte fra adskillige donorer til landbrugssektoren, er der en stigning fra 19 til 21%, i absolutte tal fra 3,4 millioner til 6,9 millioner.

Kun et land som Ghana har formået at reducere antallet af sultne både relativt og totalt, således at der har været en reduktion fra 4,1 millioner til 1,2 millioner. I de vestafrikanske Sahel lande har der generelt været en forholdsmæssig reduktion i antallet af sultne, som betyder af de absolutte tal har ligget stabilt eller viser en svag stigning i perioden 1990-2009. I krisesituationer som den aktuelle ændrer dette sig dramatisk med en kraftig stigning i antallet af sultne og fejl- og underernærede mennesker.

Jeg tvivler meget på at forsynings- og værdikædetilgangen er tilstrækkelig til at virkeligt forbedre sult- og ernæringsituationen i mange afrikanske lande. Antallet af mennesker som kan få noget ud af denne tilgang er simpelthen for lille.

De gode intentioner vedr. bæredygtigt udvikling og grøn vækst er for generelle og for ensidigt orienteret mod naturresourceproblematikken. Man burde komme med en mere strategisk indgang til hvordan man kan sætte sig ud over de økonomiske og sociale begrænsninger som findes i landbruget og landdistrikterne generelt. Disse omfatter bl.a. en stor ulighed i primærproduktionen (f.eks. i Kenya kommer 50% af majsproduktionen fra 3% af de agerbrugere som producerer majs); mangel på arbejdskraft på grund af migration, sygdom og sult; sårbarhed på grund af skiftende vejrforhold og udsving i priser; store tab i primærproduktionen som følge af dårlig opmagasinering eller mangel på samme.

En kombination af markedsorienterede og forbrugsorienterede tiltag vil være vejen frem. Hvorfor denne ensidige satsning på markedsorienteret produktion, når mange småbondefamilier er "net consumers" af basisfødevarer på grund af ovennævnte forhold? Man kan komme langt med målrettede produktions- og ernærings tiltag, som har den enkelte families situation i fokus og som samtidig vil skabe basis for økonomisk vækst.

Vagn Mikkelsen

Chefrådgiver

Sektorbudgetstøtteprogram for fødevarer- og ernæringsikkerhed

Guatemala

Fra: Vagn Mikkelsen [vagnmikkelsen@gmail.com]
Sendt: 15. april 2012 19:44
Til: Strategi2012
Emne: Kommentarer til strategiudkast - Offentlig forvaltning

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Afmærket

Man vil bidrage til at styrke kapacitet i forvaltningen af offentlige finanser og budgetter for at fremme effektive serviceydelser og bekæmpe korrupsion, f.eks. gennem en uafhængig og effektiv rigsrevision og parlamentarisk kontrol (side 11).

Dette lyder jo udmærket men strategierklæringen er lidt for flot.

Danmark bør selvfølgelig støtte processer, der med tiden vil føre til uafhængig rigsrevision og bedre parlamentarisk kontrol. Dette tager sin tid. Afhængig af udgangspunktet, som man f.eks. vil kunne se fra en PEFA rapport, er der oftest tale om en lang og kompliceret proces, som bl.a. er bestemt af det politiske system, forvaltningstradition, etc.

Hverken rigsrevisionens position som den parlamentariske kontrol vil ikke være den samme under et parlamentarisk system som under én eller anden form for præsidentalsystem. Og det sidste er nu en gang det mest almindelige i de lande, som modtager udviklingsbistand fra Danmark. (parlamentarisk kontrol refererer her til den lovgivende magts kontrol, dette værende af et parlament, nationalforsamling eller lignende).

Følgende strategierklæring vil derfor nok være mere hensigtsmæssig:

"Vi vil bidrage til at styrke kapacitet i forvaltningen af offentlige finanser for at fremme effektive serviceydelser og bekæmpe korrupsion.

Dette indebærer for eksempel, støtte til reformprocesser der vil styrke rigsrevisionens effektivitet og uafhængighed samt øget parlamentarisk kontrol med statens udgifter og rapportering vedrørende samme. Vi vil også støtte øget adgang til information om offentlige budgetter og udgifter samt en bedre retlig og administrativ bekæmpelse af korrupsion i den offentlige sektor."

Vagn Mikkelsen

Chefrådgiver

Sektorbudgetstøtteprogram for fødevarer- og ernæringsikkerhed

Guatemala

Til Udenrigsministeriet
Strategi 2012

Tak for muligheden for at kommentere på udkastet til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde. Jeg har konsulteret mine kolleger i Marie Stopes International (MSI) og fremsender hermed mit hørings svar som udbedt i skrivelse af 30. marts 2012.

MSI byder strategiudkastet velkommen og er enig i, Danmark skal bygge på sin historiske rolle som en aktiv og engageret partner i global udvikling. Danmarks lange tradition for demokrati, respekt for menneskerettighederne og en samfundsmodel, hvor der drages omsorg for de svage i samfundet.

MSI sætter stor pris på at Danmark vil gå forrest i det internationale arbejde for seksuel og reproduktiv sundhed og rettigheder og bekæmpelse af hiv/aids, og lægge focus på skrøbelige stater.

Vi har anbefalinger til høringen på tre områder.

1. Leder rolle i seksuel og reproduktiv sundhed i EU mv.
2. Opbygge fundamentet for velfærdsstaten i skrøbelige stater
3. Adskille retten til at vælge og øget befolkningsvækst

Leder rolle i seksuel og reproduktiv sundhed i EU mv

Danmark har igennem mange år haft en ledende rolle i seksuel og reproduktiv sundhed. Desværre har mange andre lande ikke givet området samme fokus. Både EUs og EU medlemslandenes støtte til seksuel og reproduktiv sundhed er faldet. I nogle af de nye EU lande ses en ny bekymrende trend i modstanden for kvindens ret til selv at vælge hvornår og hvor mange børn hun vil have. Danmark burde spille en væsentlig rolle i at vende denne trend i EUs udviklingspolitik; og åbent støtte kvinders og pigers rettighed til at selv at vælge hvornår og hvor mange børn de vil have. Vi skal sikre at kvinder og piger i fattige lande også har adgang til effektiv prævention og sikre aborter. Det sidste er ikke nævnt direkte i strategiudkastet selvom usikre aborter er årsagen til 13% af mødre dødeligheden (5. FN's 2015-mål). Hvis Danmark ikke tør sige det, hvem tør så?

Opbygge fundamentet for velfærdsstaten i skrøbelige stater

Vi lykønsker Danmarks styrket indsats i skrøbelige stater og anerkendelsen af at alle borgere gradvist får adgang til uddannelse og sundhed. Danmarks samfundsmodel om at staten har en fundamental rolle i at sikre universal adgang til uddannelse og sundhed skulle være målet i alle lande. I skrøbelige stater er det specielt vigtigt at arbejde sammen med private aktører, folkelige organisationer og international organisationer for at sikre adgang til og kvaliteten af disse serviceydelser. Disse ikke-offentlige aktører kan hjælpe med at lægge grundlaget for velfærdsstaten.

Grethe Petersen
Medlem af Rådet for Internationalt Udviklingssamarbejde
Marie Stopes International

Adskille retten til at vælge og øget befolkningsvækst

I strategiens afsnit om "Forebyggelse og modstandskraft" er der god sammenhæng mellem *retten til at vælge* og *øget befolkningsvækst*. Der er desværre andre steder i dokumentet (fx side 4 "Fra ressourcekapløb til ressourcekredsløb" og side 17 "Ret til seksuel og reproduktiv sundhed") hvor denne sammenhæng er mindre klar. En lægman kunne tro, at Danmark er fortalere for at begrænse befolkningsvæksten pga. presset på globale ressourcer hvilket være i strid med strategiens overordnede rettighedsprincipper.

Som dansker er jeg stolt over Danmarks rolle i international udviklingssamarbejde, og jeg tror denne nye strategi fremover vil sikre danske værdier i udlandet.

Grethe Petersen
Medlem af Rådet for Internationalt Udviklingssamarbejde
Marie Stopes International
grethe.petersen@mariestopes.org

Fra: hsano@worldbank.org
Sendt: 23. april 2012 14:28
Til: Strategi2012
Emne: Re: Offentlig høring om udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Hoeringsvar "Retten til et bedre liv".

Kommentarer udarbejdet i min personlige kapacitet, men med delvis inspiration fra mit arbejde ved Nordic Trust Fund i Verdensbanken. Da jeg allerede har været involveret i udarbejdelsen af kapitlerne om Rettighedsbaseret tilgang om og Menneskerettigheder og demokrati, gælder mine kommentarer primært andre afsnit:

Med venlig hilsen
Hans-Otto Sano

Rapporten bliver sine steder lidt indirekte, fordi den skal balancere mange hensyn. Den må gerne fremstå som mere tillidsfuld omkring sine egne valg. Den taber noget af sin visionære kraft, fordi den må bløde op. Det er klart at der er forskellige hensyn, der skal respekteres, men løsningen kunne være at sætte mere tryk på Indledningsafsnittet.

Der er kunne i indledningen s. 1 være en opsummering af, hvorfor vi anser en rettighedstilgang som velegnet til at bekæmpe fattigdom:

Der er tre hovedgrunde hertil:

En rettighedsbaseret tilgang styrker kampen mod fattigdom ved at give marginaliserede grupper bedre instrumenter til at opnå dialog og forhandlingspositioner med myndigheder og med vigtige økonomiske aktører.

En rettighedstilgang sætter fokus på ulighed og på diskriminerende politik. Den giver dermed opmærksomhed omkring strukturer og politikker, der medvirker til at fastholde individer og grupper i fattigdom.

En rettighedstilgang styrker brugen af retlige instrumenter. Saadanne instrumenter, hvad enten nationalt eller internationalt baserede, bliver altmere vigtige i en verden, hvor individer og grupper må og kan agere som borgere med rettigheder. Evnen

til selvstændig handling (Agency eller empowerment) er et overlevelsesvilkår i den verden, vi lever i.

Afsnit om udviklingssamarbejdet - katalysator for udvikling, s. 4: Udviklingssamarbejdet har en vigtig funktion i forhold til skrobelige og svage stater, idet det medvirker til at holde et fokus på grundlæggende demokratiske værdier og ligeledes medvirker til at styrke social modstandskraft (resiliens) i forhold til truslen om negative økonomiske og humanitære kredsløb. Udviklingssamarbejdet er ikke alene en katalysator for udvikling. Det er også et instrument til forebyggelse og beskyttelse.

Box s. 8 om FNs retningslinjer for MR og erhvervsliv. Sidste linjer mangler nogle ord.

S. 12 sidste linjer i første afsnit om Social Dialog: noget formulingsmæssigt

Generelt om Erhvervsliv og MR: enten i afsnittet s. 8 eller i afsnittet s. 12: John Ruggies respect, Protect and Remedy treenighed fra 2008 er værd at nævne, fordi der er opnået en legitimitet omkr. disse budskaber internationalt.

S. 13 afsnittet om grøn vækst. I andet tekstafsnit står der om bæredygtig forvaltning af naturressourcerne. Minesektoren er i den forbindelse af stor betydning og er ofte ringe reguleret. En styrkelse af det multilaterale samarbejde omkr. reguleringen artisanal minedrift ville være relevant. Jeg ved ikke om Danida føler at dette ligger inden for kompetence feltet, men en bedre retsorden på dette felt ville beskytte både børn og kvinder i både fattige og skrobelige stater.

s. 16 nederst: Sektorbudgetstoette til sundhed og uddannelse: Af stor betydning vil vaere de indikatorer, der benyttes i tilrettelaeggelsen af budgetstoetten. Hvordan monitoreres disse? VB er pt i faerd med at indgaa to Results-based lending (P4R) loans. Strategien understreger dialog, men vil dialogen vaere indikator-baseret?

s. 17 under ret til seksuelt og reproduktiv sundhed. Omskaering omtales ikke, men givet den danske interesse i Afrika og med udgangspunkt i metoder forrettighedsbaseret udvikling, forudsætninger er til stede for at goere mere.

s. 17 Sociale sikkerhedsnet for de mest saarbare. Dette afsnit er efter min mening for overfladisk. Hvilke instrumenter skal bruges, hvordan naar bistanden de marginaliserede, hvad er maalsaetningerne? 3/5 af udviklingslandene er uden social sikkerhedsnet. Hvis DK har en rettighedsbaseret strategi, vil vi arbejde for at sociale sikkerhedsnet bliver en entitlement for de fattigste.

s. 18-20 Afsnit om stabilitet og beskyttelse: et grundvilkaar i genopbygning og stabilisering er "fair behandling" af befolkningsgrupper. Risici findes i overmaal, som det understreges, men fairness i forhold til befolkningen (jeg toever med at kalde dem borgere) er til stede i undermaal. Menneskerettighederne har en vigtig funktion i forhold til skabelsen af systemer, der respekterer individer og grupper. Dette synspunkt kunne indarbejdes s. 20 oeverst. En ting er de basale behov, som strategien naevner, men ogsaa vigtigt i genopbygningsfasen er myndighedernes behandling af befolkningsgrupper. Synspunktet baserer sig paa **Audrey Sacks, 2011: The Antecedents of Approval, Trust and Legitimizing Beliefs in sub-Saharan Africa, Latin America and six Arab Countries**, World Bank Institute.

s. 27 afsnit om demokratisk ejerskab. Budgetstoette skal baseres paa klare kriterier, staar der. Men hvordan skal disse monitoreres? Og indgaar monitoreringsbestraebelser i det, der laengere nedde staar om den kritiske dialog?

s. 28 afsnit om Transparens. Kunne DK arbejde for at EU ogsaa faar en klage instans fsva EU bistanden?

s. 28 afsnit om resultater. Strategien naevner evalueringer som en vigtig kilde. Men hvilke andre instrumenter kommer til at indgaa? Evalueringerne har jo vaeret der i lang tid, saa hvad er nyt?

Hans-Otto Sano, Ph.D.
Senior Program Officer
Nordic Trust Fund
Operations, Policies & Country Services
The World Bank
Phone: 202 473 4063
Cell: 202 650 8684

☛ Strategi2012 --03/30/2012 10:09:14 AM--Offentlig høring om udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde Udenrigsministeriet anmode

From: Strategi2012 <strategi2012@um.dk>

To: Undisclosed recipients.;

Date: 03/30/2012 10:09 AM

Subject: Offentlig høring om udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Offentlig høring om udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Udenrigsministeriet anmoder om eventuelle bemærkninger til vedhæftede udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde. Bemærkninger bedes sendt pr. email til: strategi2012@um.dk senest den 22. april 2012.

Vedhæftet er:

- Høringsbrev
- Udkast til Strategi for Danmarks Udviklingssamarbejde

Venlig hilsen

Eva Grambye
Souschef

Kontoret for Humanitær Bistand, Udviklingspolitik og Civilsamfund
Udenrigsministeriet

[attachment "Høringsbrev.pdf" deleted by Hans-Otto Sano/Person/World Bank] [attachment "Udkast til strategi for Danmarks udviklingssamarbejde, 30. marts 2012.pdf" deleted by Hans-Otto Sano/Person/World Bank]

Fra: Klaus Winkel [klawin@tdcspace.dk]
Sendt: 2. april 2012 18:25
Til: Strategi2012
Cc: moelgaardandersen@webspeed.dk
Emne: Kommentar fra Klaus Winkel

Opfølgningsflag: Opfølgning
Flagstatus: Fuldført

Kære Danida/UM

1. Som gammel medarbejder har jeg været med i en del strategiudvikling, og der er et træk, som er gået igennem de fleste og også denne: der kommer nye – som regel gode – mål og hensigter ind, uden at gamle (eksplicit) opgives. Juletræet bliver stadig mere pyntet.
2. Som tidligere strategier giver denne således mulighed for at gøre rigtig mange gode ting – og siger ikke meget om, hvor meget der skal allokeres til hvad. En lidt mere specifik prioritering med omtrentlig angivelse af midlernes fordeling ville være meget oplysende – uden en sådan er man faktisk ikke blevet klogere. Men det vil jo også indskrænke handlefriheden.
3. Det er godt, at landbrug tilsyneladende opprioriteres – men hvis det kun er med fx 5 % er det jo ikke interessant. Der er behov for et mere kvalificeret udsagn.
4. Det er godt, at forskning og støtte til udvikling af forskningskapacitet nævnes – såvel som danske kompetencer på dette område. Skal det opprioriteres?
5. Det er godt, at den danske, private sektor fortsat skal engageres – det fremhæves i eget afsnit - men et sådant afsnit burde måske handle om inddragelsen af alle relevante danske ressourcer, herunder den danske forskningsverden.
6. Om generel og sektorbudgetstøtte og multilateral bistand p 16-17: det bør gøres tydeligt, at det ikke er meningen at multilateralisere generel og sektorbudgetstøtte; den mistanke bestyrkes af hvad der står øverst p 17 om at fastholde et mindre antal bilaterale indsatser ... Meningen er nok "projektindsatser".
7. Danidas logo har i mange år været den måde, det skrives på, nemlig sådan: Danida og i kursiv. Nu skriver i DANIDA – men der skal gode grunde til at ændre et godt indarbejdet logo.

Med venlig hilsen Klaus Winkel